

Libyska protester mot att NTC [Nationella övergångsrådet] stjäla revolutionen

[Artikel från www.marxist.com. Publicerad 14 december.]

Tiotusentals libyer protesterar i Benghazi och Tripoli och anklagar NTC för att "stjäla revolutionen". Demonstranterna kräver öppenhet, ansvarsskyldighet och utbetalning av löner i en rörelse som förenar demokratiska och ekonomiska krav.

Den nuvarande protestvågen mot NTC och dess ledare Mustafa Abdel Jalil började på måndagen [12 december] när några få tusen samlades i Benghazi. Demonstrationen sammankallades av ungdomsgrupper, militära organisationer och andra.

"Vi offrade en hel del under detta krig", sa Salwa Bugaighis, en advokat från Benghazi som avgick från NTC i augusti. Hon sammanfattade demonstranternas krav: "Vi vill ha demokrati."

Bland demonstranternas krav finns att NTC:s sammansättning ska offentliggöras, eftersom namnen på dess medlemmar ännu inte har avslöjats. De vill också att omröstningsresultaten och besluten som tagits i detta organ ska publiceras. Demonstranterna är rädda för att valen som utlovats till juni 2012 aldrig kommer att äga rum eftersom det överhuvudtaget inte verkar göras några framsteg och det inte finns någon klar tidtabell. Det finns också en stark känsla av att NTC:s nuvarande medlemmar bara utser vänner och släktingar till de olika posterna.

I ett försök att lugna den ilska folkmassan gjorde Abdel Jalil ett uttalande och vädjade om tålmod och förkunnade att Benghazi skulle bli "ekonomisk huvudstad". Det lurade inte massorna. Bassem Fakhri, lärare i politisk vetenskap vid universitetet i Benghazi, svarade: "Benghazi förväntar sig inte bara att bli ekonomisk huvudstad. Vi vill ha öppenhet, representation för kvinnor, decentralisering, representation för ungdomar och en fullständig lista över NTC:s medlemmar."

Enligt en artikel i *Business Week* demonstrerade därefter 20.000 personer på tisdagen den 13 december medan en grupp på några hundra har satt upp ett tältläger och säger att de inte tänker lämna platsen förrän deras krav har uppfyllts. "NTC måste avgå. Jalil måste bort. Folket vill ha en ny revolution!" ropade folkmassorna medan de viftade med den nya libyska flaggan.

Demonstranternas krav i Benghazi har sammanfattats i följande punkter:

- att NTC avgår och att det sker nyval till det och till alla lokala råd
- att NTC och de lokala råden redovisar vad de gjort
- inga framstående medlemmar från den gamla regimen ska kunna komma i betraktande till några poster
- att NTC:s nuvarande medlemmar och andra ämbetsmän ska publicera sina meriter
- att NTC och den tillfälliga exekutivkommittén ska publicera uppgifter om vilka medel de har fått från affärsmän och namnen på dessa affärsmän och hur pengarna användes
- att göra uppbygget av den nationella armén till en av Övergångsrådets och interimregeringens prioriteringar
- att hjälpa rebellerna att återvända till ett normalt liv
- att alla som gjort sig skyldiga till brott mot libyer ska hållas ansvariga innan det kan bli nationell försoning.

En av de grupper som organiserade protesterna är Shabab Thwara (Revolutionär ungdom). En av dess medlemmar, Yahia al-Kawafi, säger: "De säger att det ska bli den ena och den andra konferen-

sen och en konferens till – det är så NTC förhåller saker och ting.” Det finns stark förbittring mot att det i huvudsak är personer som återvänt från exil och tidigare Gaddafi-officerare som har kontrollen istället för de människor som faktiskt kämpade mot den gamla regimen. ”Vi befriade inte Libyen för att ge det till gamla Gaddafi-ämbetsmän”, tillägger al-Kawafi.

En annan medlem i Shabab Thwara, Osama Khofi, sa till TV-stationen Al Ahrar: ”Vi har inga höga krav, det är bara revolutionens grundläggande krav. Vi har befriat Libyen åt alla libyer, inte bara för att vissa libyer ska få bekväma poster.”

Motståndet mot NTC är inte begränsat till Benghazi och det var också mindre demonstrationer i Tripoli utanför Hotell Rixos, som fungerar som regeringens administration. NTC-medlemmen Fathi Baja tvingades medge att demonstranternas krav ”återspeglar stämningarna på gatan i Benghazi och andra städer i öster.”

En rapport från AFP innehöll uttalanden från en del demonstranter som visar att för massorna betyder demokrati bröd och arbete:

”Vi är trötta på löften. Gaddafi gjorde samma sak i 42 år. Vi vill ha handling”, sa demonstranten Majdi al-Tajuri.

En annan demonstrant, Mohammed Shibani, sa att det enda libyerna ville ha var ”ett anständigt liv”.

”Folk vill ha löner och ett anständigt liv. Man går till banken och det finns inga pengar. Vad gör regeringen?”, frågade Shibani, en 43-årig invånare i Benghazi.

”Det finns ingen kontroll. Titta på priserna. De bara stiger.”

Demonstranten Suleiman Masba för också ut mot NTC. ”Vi vill veta vad NTC gör. Vi tror inte att någon gör någonting”, sa han.

Sedan störtandet av Gaddafi i augusti har ekonomiska och klassfrågor kommit i förgrunden. Det har genomförts en rad strejker bland arbetare i statliga institutioner och statsägda företag som har krävt att chefer som varit knutna till den gamla regimen ska avsättas (som oljearbetarna som vi rapporterade om i oktober). Den senaste strejken är flygtrafikkontrollanternas strejk mot den nya företagsledningen. I Benghazi har det också förekommit protester av kommunalanställda mot att lönerna inte har betalats ut.

(Översättning från engelska, Göran Källqvist.)